

vergadering **C267**
zittingsjaar 2021-2022

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Wonen en Onroerend Erfgoed

van 12 mei 2022

**Vlaams
Parlement**

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Guy D'haeseleer aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de klacht bij de Raad van State betreffende de nieuwe toewijzingsregels voor sociale woningen – 2746 (2021-2022)	3
VRAAG OM UITLEG van Guy D'haeseleer aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de aanwending van het ongebruikte budget aan leningsmachtigingen – 2747 (2021-2022)	7
VRAAG OM UITLEG van Vera Jans aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de concrete verdere aanpak van de studentenhuisvesting – 2760 (2021-2022)	12
VRAAG OM UITLEG van Vera Jans aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de mogelijkheden om sociale woningen te realiseren in private ontwikkelingen – 2761 (2021-2022)	17
VRAAG OM UITLEG van Vera Jans aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de garantie op kwaliteitsvolle studentenhuisvesting – 2762 (2021-2022)	20

VRAAG OM UITLEG van Guy D'haeseleer aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de klacht bij de Raad van State betreffende de nieuwe toewijzingsregels voor sociale woningen – 2746 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

De voorzitter: De heer D'haeseleer heeft het woord.

Guy D'haeseleer (Vlaams Belang): Minister, enkele maanden geleden stapten 38 sociale organisaties naar het Europees Comité voor sociale rechten om een klacht in te dienen tegen het woonbeleid van de huidige Vlaamse Regering. Enkele van de organisaties die toen ook betrokken waren bij de klacht van Woonzaak, stappen nu naar de Raad van State tegen het nieuw toewijzingssysteem voor een sociale woning.

HUURpunt, het Vlaams Huurdersplatform (VHP), de Liga voor Mensenrechten, Netwerk tegen Armoede, Vluchtelingennetwerk Vlaanderen en het Algemeen Belgisch Vakverbond (ABVV) zijn enkele van de organisaties die deze klacht bij de Raad van State mee onderschrijven. Het is vooral de lokale binding die hen tegen de borst stuit, want dit zou thuis- en dakloosheid mee in de hand werken. Mensen in een preciaire situatie die bijvoorbeeld vluchten voor partnergeweld, zullen volgens hen hierdoor geen sociale woning meer vinden.

Slechts 20 procent van de toewijzingen zou via een versnelde toewijzing kunnen gebeuren, en dat is volgens hen veel te laag. Nochtans kunnen gemeenten nog eens 30 procent voorbehouden voor speciale doelgroepen, mits ze voldoen aan die lokale bindingsvoorwaarden. Dit betekent dat de 30 procent toewijzingen, die vroeger voorzien waren voor de meest kwetsbare huurders, nu door lokale besturen opgetrokken kan worden tot 50 procent.

Minister, u hebt zelf al meermaals aangegeven dat de ongebreidelde migratie samen met de gezinsverdunning de belangrijkste oorzaak is van de druk op onze woningmarkt en meer bepaald ook op onze sociale woningmarkt. Het jaarlijks migratiesaldo ligt in Vlaanderen op ongeveer 25.000 personen. En de vooruitzichten zijn niet veel rooskleuriger. Dat wordt natuurlijk allemaal verzwegen door deze organisaties en niet in rekening gebracht naar aanleiding van hun klacht bij de Raad van State.

Minister, hoe onthaalt u deze klacht bij de Raad van State? Hoe schat u de kansen in dat dit nieuw toewijzingsreglement stand zal houden?

Zult u vasthouden aan dit toewijzingsreglement? Hoe zult u deze organisaties ervan overtuigen dat dit een stap vooruit is in het eerlijker toewijzen van sociale woningen? Bent u met deze organisaties nog in contact? Is er nog overleg daarover of wacht u gewoon het arrest van de Raad van State af?

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: Mijnheer D'haeseleer, dank voor de vraag. U vraagt eerst of ik een inschatting kan maken over uitspraken van rechters in dit land. Dan was ik waarschijnlijk advocaat geworden en zou ik al binnen zijn of zoiets. Dat is niet helemaal mogelijk.

Zoals ik in de commissie ook al op 31 maart aangaf in antwoord op de vraag van collega Smeyers – het ging toen over het beroep tot vernietiging bij het Grondwettelijk Hof van een aantal bepalingen van het decreet van 9 juli 2021 –, ben ik van mening dat het die organisaties hun recht is om dergelijke procedures op te starten.

Deze keer wordt een beroep tot vernietiging bij de Raad van State ingesteld tegen de wijzigingen aan boek 6 van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021 door onder meer HUURpunt en het VHP. Het gaat hier dus over de uitvoeringsbepalingen van de decreetbepalingen die onder vuur liggen. Ik ben nog altijd overtuigd van het feit dat er uiteindelijk een democratie is die beslissingen neemt en dus geen 'juristocratie'. Ik blijf dan ook verdediger van de gestemde wijzigingen aan het sociale huurstelsel. Ik heb ook in dit geval alle vertrouwen in de goede afloop van de zaak.

Het uitgewerkte stelsel biedt een goed evenwicht tussen chronologische toewijzing en versnelde toewijzing op basis van acute woonnood en doelgroepen. Daarnaast bevat het ook een reeks maatregelen ter versterking van de sociale huurders – we hebben het er al verschillende keren over gehad dat dat volgens mij wel degelijk met het oog op het versterken, het meer zelfredzaam maken van die sociale huurders is –, zoals het opkrikken van het taalniveau en de verplichte inschrijving bij VDAB. Ik blijf hiervan een grote voorstander en ik kan enkel met u maar vaststellen dat bepaalde middenveldorganisaties het belang van toeleiding naar werk en het verbeteren van het taalniveau nog steeds niet naar waarde schatten. Als ik dus zeg dat zij het recht hebben om die zaak voor de rechter te trekken, dan is dat een bevestiging van de rechtstaat waarin wij leven, maar op een bepaald moment zijn wij wel aangeduid om politieke keuzes te maken op basis van een politieke afweging. Die verdedig ik graag met een hele reeks argumenten die we bij de bespreking van al die verschillende regelingen ook naar voren gebracht hebben.

Wat betreft de tweede vraag: net als de decretale wijzigingen zijn ook de wijzigingen die zijn doorgevoerd en worden aangevochten voor de Raad van State, op voorhand besproken met de sector. Zij hebben uitvoerig hun feedback kunnen geven en we wisten dat zij niet met alle elementen uit die hervormingen akkoord waren. Het is ook belangrijk dat we vooraf overleg hebben, voor we die zaken doorvoeren, maar natuurlijk zijn participatie, inspraak en betrokkenheid niet hetzelfde als je zin kunnen doen of die gereflecteerd zien worden. Daarvoor dient deze instelling, waar jullie deel van uitmaken.

Niettemin blijf ik van mening dat het nieuwe toewijzingsmodel evenwichtig, complementair en transparant is en dat het een goede balans nastreeft tussen een gewestelijk regelgevend kader, lokaal maatwerk en responsabilisering van de actoren. Het toewijzingsmodel maakt een einde aan de verschillende toewijzingssystemen die vandaag gehanteerd worden en voorziet de te vormen woonmaatschappijen van een duidelijk en eenvormig regelgevend toewijzingskader. In dat toewijzingskader is ruim plaats voorzien voor het standaard toewijzen van sociale huurwoningen, naast een doordacht contingent versnelde toewijzingen en toewijzingen aan specifieke doelgroepen.

Ten slotte wil ik de aandacht vestigen op de nieuw op te richten toewijzingsraden. Deze toewijzingsraden zullen de dialoog tussen de woonmaatschappij, lokale besturen, woon- en welzijnsactoren aanmoedigen, samenwerkingsverbanden faciliteren en deze meer structureel inbedden. Ik ben er dan ook van overtuigd dat deze nieuwe werkwijze de actoren nog meer in staat zal stellen om het toewijzingsbeleid af te stemmen op de lokale noden en de individuele behoeften van huurders en kandidaat-huurders.

De voorzitter: De heer D'haeseleer heeft het woord.

Guy D'haeseleer (Vlaams Belang): Ik deel uw mening, het is inderdaad goed dat er overleg wordt gepleegd met het middenveld, maar uiteindelijk moet de politiek weloverwogen beslissen. Dat er een eenvormig toewijzingskader wordt gecreëerd, daar zijn we uiteraard ook voorstander van. U weet uiteraard dat wij als partij voorstander zijn van de uitbreiding van de lokale binding en we rekenen daarbij zeker en vast ook op de gemeenten. U weet immers ook wel dat de voorwaarden die de

Vlaamse Regering op dat vlak heeft opgelegd – vijf jaar wonen binnen een referte-periode van tien jaar – eigenlijk min of meer overeenkomen met de huidige gemiddelde wachttijd. Zo revolutionair is dat dus niet. Wij hopen in ieder geval dat dit kader aangehouden kan blijven vanaf 2023 en dat de gemeenten nog verder kunnen gaan. Ze kunnen dat nu ook al, maar we hopen dat de gemeenten kunnen gebruikmaken van hun autonomie om die lokale binding inderdaad nog strakker te maken, zodat we in eerste instantie de mensen die al een zeer uitgebreide lokale binding hebben, een sociale woning kunnen geven. Wat ons betreft – en dat steken we niet onder stoelen of banken – kan het ook een middel zijn om de aanhoudende toestroom van vreemdelingen enigszins te beperken of ten minste uit te stellen, en zo onze mensen eerst aan beurt te laten komen bij de toewijzing van een sociale woning.

U zegt: "Mocht ik weten wanneer de Raad van State uitspraken zou doen, dan was ik advocaat geworden." Mijn vraag was meer bepaald of er bijvoorbeeld al een zittingsdag bepaald is bij de Raad van State dan wel of het allemaal nog koffiedik kijken is. Zal er überhaupt nog voor 2023 een uitspraak zijn? Dat is toch wel belangrijk.

Ik heb misschien nog een aanvullende vraag. Ik kan me niet inbeelden dat u, minister, nog niet hebt nagedacht over alternatieven voor als de Raad van State dit zou vernietigen, wat wij uiteraard niet hopen. Hebt u al nagedacht over alternatieven op dat vlak?

De voorzitter: De heer Veys heeft het woord.

Maxim Veys (Vooruit): Ik ben in eerste instantie blij dat u erkent dat het die organisaties hun recht is om in het verweer te gaan. Als ik in het verleden luisterde naar de N-VA-fractie, werd specifiek over de woonzaak heel vaak gezegd: "Ze gaan naar buitenlandse rechtbanken, het is hier dat het moet gebeuren." Ik ben echter blij om vast te stellen dat het eerder framing was, dan het werkelijke standpunt van de N-VA-fractie. Ik denk dat dat al een vooruitgang is.

Dat een derde van het patrimonium kan worden verhuurd aan specifieke doelgroepen is natuurlijk een bepaling binnen het toewijzingsreglement. De kans is klein dat daklozen, mensen die uit partnergeweld komen of andere kwetsbaren daar gebruik van zullen kunnen maken. De vaste 20 procent uit pijler twee is waar wij met de Vooruit-fractie zeer bevreesd voor zijn. U gaf zelf het evenwicht tussen lokaal maatwerk en een gewestelijke regel aan. Wij hebben de berekening gemaakt in onze regio – de regio Zuid-West-Vlaanderen, met 300.000 inwoners – en dit nieuwe systeem zal ertoe leiden dat we per jaar een 40-tal gezinnen geen toewijzing meer zullen kunnen geven. Met andere woorden, voor hen dreigt de dak- en thuisloosheid. Als we dan zien dat het niet echt vooruitgaat met het dak- en thuislozenbeleid, de samenwerking tussen u en minister Beke, dan ben ik er wel bevreesd voor dat, als dit systeem in werking treedt, die mensen dan nergens naartoe kunnen? Dat komt op de nek van de lokale besturen. Daar kijken wij toch echt met vrees naar en ik wil u er toch nogmaals voor waarschuwen.

Er is nog één specifieke zaak die ik wou nagaan, op basis van de klacht, omdat een van de juridische argumenten daar is dat het standstillprincipe moet worden gerespecteerd. Dat betekent met andere woorden dat er geen nieuw Vlaams beleid mag komen dat het recht op wonen ondergraaft of een achteruitgang betekent voor het realiseren van het recht op wonen voor iedereen in Vlaanderen. Dat is grondwettelijk bepaald, het staat in de Vlaamse Wooncode. Hoe kijkt u daarnaar? Kunt u met de hand op het hart zeggen dat er met deze nieuwe regels geen achteruitgang zal zijn op het vlak van het recht op wonen? Dat is toch wel essentieel voor ons.

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: Eerst en vooral, mijnheer D'haeseleer, wat de lokale binding betreft: de lokale besturen kunnen wel degelijk verstrengen. Dat hebben we zeer duidelijk aangegeven. Een aaneensluitende periode van tien jaar kan worden opgelegd. Een tijd geleden werd daarover een schriftelijke vraag gesteld. Ik herinner me niet meer of ze van u was of van iemand anders, maar er is in elk geval al informatie over gedeeld.

U vroeg een inschatting van de kansen die we zouden hebben. Die kan ik u niet geven. De timing ken ik niet vanbuiten. Indien u dat wilt weten, kunt u een schriftelijke vraag stellen. Ik weet niet hoe zo'n procedure loopt en welke tussenmomenten er zijn.

Hebben wij een alternatief? Eerst en vooral ben ik ervan overtuigd dat wat we hebben ingediend, juridisch steek houdt. Je kunt daar nooit 100 procent zeker van zijn, maar dat is wat wij het belangrijkste vinden. We zullen pas weten wat we moeten aanpassen als de Raad van State iets onderuit zou halen, gesteld dat ze dat doet. Dat is afhankelijk van de reden waarom ze dat doet. Pas dan gaan we kunnen aanpassen. Op dit moment hebben we geen alternatieven. We gaan voluit voor het voorstel dat we hebben ingediend.

Mijnheer Veys, als u het over de Woonzaak hebt, dan moet ik zeggen dat zij inderdaad het recht hebben om naar de rechter te stappen. Daar heb ik geen enkel probleem mee. Wat me wel stoort, is een vorm van je reinste arrogantie. Op elk moment dat ze de media hebben opgezocht met hun Woonzaak, heb ik aangegeven dat onze deur openstond voor een dialoog. En op geen enkel moment heb ik de vraag gekregen of ze eens zouden kunnen komen. Dat is zeker drie of vier keer 'en plein public' in de pers gekomen. Het enige wat ze hebben gedaan is me een boek toegestuurd over de Woonzaak, met hun standpunt. Maar dat is geen dialoog. Dat is een monoloog. Zo werkt het niet in een democratie. Dat heeft me gestoord. Ze hebben wat mij betreft zelfs het recht om te betogen. Ik sta achter de vrije meningsuiting. Ik denk zelfs dat ik er globaal genomen ideologisch een veel groter voorstander van ben dan uw partij, of uzelf, dat weet ik niet. In dit geval ging het gewoon over de vraag om aan de tafel te gaan zitten. Daar is men nooit op ingegaan. Terwijl het zeker drie of vier keer en plein public in de media is geweest. In die zin is er toch wel degelijk een verschil.

Een lokaal bestuur kan op elk moment een extra doelgroep toevoegen. Daar had u het ook over. U bent lokaal verankerd, ik denk zelfs dat u mee in de coalitie zit. Als dat uw vrees is, dan is het mogelijk om een doelgroep toe te voegen in het derde luik. Dat is precies die lokale verantwoordelijkheid en de lokale flexibiliteit die men kan hebben. Je kunt uw doelgroep toevoegen. Je hebt daar nog wel onderscheid in, binnen de doelgroep dan wel. Het is de doelgroep die je toevoegt. Als daar niet veel lokale binding is, ga je snel aan die resultaten zitten. *(Opmerkingen van Maxim Veys)*

Mijnheer Veys, die reactie is fout. U zou zo niet reageren mocht u doorhebben dat het niet om een uitsluitingscriterium gaat maar om een voorrangscriterium. In die zin kunt u daarmee perfect aan de slag gaan.

Als laatste punt wil ik verduidelijken dat dit niet raakt aan het recht op wonen. Daar wordt niet aan geraakt, en al helemaal niet als het over taal of inschrijving bij VDAB gaat. Op geen enkele manier zijn dat huurdersverplichtingen. Het is bedoeld om die mensen sterker te maken. We willen ze een duwtje in de rug geven om meer zelfredzaam te worden. Ik ben het er helemaal niet mee eens dat er zou worden geraakt aan het recht op wonen. Integendeel, we bieden die mensen een grotere ondersteuning dan wat ze vandaag krijgen.

De voorzitter: De heer D'haeseleer heeft het woord.

Guy D'haeseleer (Vlaams Belang): Ik wil even repliceren op de heer Veys, die zich zorgen maakt over de dak- en thuislozen, omdat er minder mensen zouden kunnen worden geholpen. Ik hoor hem vragen waar die mensen dan naartoe moeten. Dat is nu net het cruciale probleem, collega's. En ik weet dat jullie dat niet graag horen. Maar zolang er niets wordt gedaan aan die blijvende buitenlandse instroom, blijft het dweilen met de kraan open. Elke minister komt hier elk jaar verklaren dat hij nog nooit zoveel budgetten heeft voorzien voor de bouw van sociale woningen. Los van het feit of ze al dan niet worden gerealiseerd, want dat is een andere vraag, stel ik alleen maar vast dat de wachtlijsten blijven groeien. Dat heeft alleen maar te maken met het feit dat we niets doen aan die instroom. Het probleem zal in de toekomst dus alleen maar groter worden. En dan zijn wij van oordeel dat er op het vlak van lokale binding steeds strengere eisen moeten worden gesteld. Op dat vlak staan we achter het idee van de minister, niettegenstaande we nog een stap verder zullen gaan.

Minister, ons standpunt is dat we hopen dat het systeem gehandhaafd blijft, dat de gemeenten inderdaad verder gaan. Ik heb inderdaad die schriftelijke vraag gesteld. Er zijn inderdaad gemeenten, vooral in de rand rond Brussel, zoals Beveren, Galmaarden en zelfs Dilbeek, als ik mij niet vergis, die als voorwaarde voor lokale binding stellen dat je je hele leven in die gemeenten moet hebben gewoond. Ik laat in het midden of dat een goede zaak is of niet. Ik zou zelfs niet zover gaan, omdat dat een aantal perverse effecten heeft. Maar er zijn inderdaad gemeenten die zover gaan, wellicht met de bedoeling om de Franstaligheid tegen te houden – dat heeft dus wel zijn reden. Maar nu zitten we met het grote probleem van immigratie. Ook op dat vlak kan dat een zekere hulp betekenen voor de gemeenten die dat wensen.

In ieder geval hopen wij dat de gemeenten verder gaan. Ik denk dat er voor dit beleid een draagvlak is bij de bevolking, en meer nog, dat de bevolking vragende partij is om nog verder te gaan op dat vlak. Ik dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Guy D'haeseleer aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de aanwending van het ongebruikte budget aan leningsmachtigingen – 2747 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

De voorzitter: De heer D'haeseleer heeft het woord.

Guy D'haeseleer (Vlaams Belang): Minister, op 19 februari 2022 tijdens de plenaire zitting heb ik u bevraagd over de onduidelijkheid die ontstaan was rond de aanwending van een budget van ongeveer 500 miljoen euro aan leningsmachtigingen voor sociale woningbouw en de renovatie ervan. De onduidelijkheid werd gecreëerd door de verschillende opinies van u en uw coalitiepartners over hoe dit budget zou kunnen worden aangewend.

Tijdens de commissie van 24 februari gaf u aan dat het overleg nog liep binnen de regering en dat er nog niet veel toelichting zou kunnen worden gegeven. U zei dat iedereen uw voorstel kende en dat het nu aan de Vlaamse Regering zou zijn om te beslissen hoe er zou mee worden omgegaan. We zijn intussen mei, de tijd begint te dringen voor een concrete beslissing. Er moeten nog een regeling en voorwaarden worden uitgewerkt, we staan bijna voor het reces, de tijd dringt.

Hoe zit het met dat overleg in de regering? Is er al duidelijkheid over het ongebruikte budget aan leningsmachtigingen? Zo neen, wanneer wordt die duidelijkheid verwacht? Is er überhaupt nog iets te verwachten van de Vlaamse Regering op dat vlak? Zo ja, kunt u omschrijven waarvoor het budget zal worden aangewend?

U hebt in de commissie gezegd dat u in 2021 gewerkt hebt met het overschot van 2020 en dat u in 2020 op een berg geld zat van 2 miljard euro aan leningsmachtigingen. Hoe groot schat u zelf het overblijvende budget aan leningsmachtigingen in?

Aangezien u zelf aangeeft dat het voorziene budget nooit volledig besteed raakt, zal het budget verlaagd worden om op andere vlakken in te zetten om andere dossiers zoals bijvoorbeeld het tekort aan noodwoningen sneller op te lossen? Is er al duidelijkheid over uw initiatieven op dat vlak?

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: Ik zal eerst de cijfers geven. U weet hoe het werkt: op één jaar wordt een bedrag aan leningsmachtigingen gereserveerd – dat is geen geld dat daar concreet ligt – om aan de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) te geven. Wordt dat niet opgebruikt, dan gaat het naar het volgende jaar. In dat jaar begin je met die machtigingen op te gebruiken voor je de nieuwe machtigingen aanspreekt. Je mag ze immers geen derde jaar meesleuren. Je moet altijd eerst de oude machtigingen opgebruiken.

Zo hebben we altijd een cumul gehad, maar vorig jaar hebben we nog alles kunnen opgebruiken. In 2021 hadden we een overdracht van 2020. Dat is net volledig opgebruikt. Van het bedrag voorzien voor 2021 hebben we 8 miljoen euro opgebruikt. Dat is zeer weinig tegenover het budget van 1,1 miljard euro dat er lag, want door de relance was er nog bij gekomen. Dat is bitter weinig.

Nagenoeg het volledige bedrag – 98 of 99 procent – van het bedrag van 2021 gaat door naar 2022. Dit jaar hebben we ook nog eens 900 miljoen euro liggen. Dat betekent dat we dit jaar 2 miljard euro – 27,914 miljoen euro – beschikbaar hebben aan FS3-leningen (financiering sociaal wonen). Dat is wat we dit jaar zouden moeten opgebruiken om te vermijden dat dit verloren gaat. Van 2021 is dat 1,123 miljard euro, en wat we daarvan niet gebruiken, gaat definitief verloren. Dat is begrotingstechnisch, we kunnen dat maar twee jaar meenemen. Dat zijn de achtergrond en de cijfers.

Dan kom ik tot uw concrete vragen. Er is alvast eensgezindheid binnen de regering dat de eerste prioriteit is om zoveel mogelijk budget voor sociale huurwoningen te benutten en dus zoveel mogelijke bijkomende sociale huurwoningen te bouwen of te renoveren. We hebben daarvoor al een aantal maatregelen genomen. Ik zet die nog eens op een rij. Er is sinds vorig jaar een wekelijkse beoordelingscommissie in plaats van om de vier maanden. Er zijn nieuwe woonbeleidsconvenanten afgesloten. Er werden nieuwe raamcontracten aan de sector ter beschikking gesteld voor zowel nieuwbouw als renovatie. Er wordt op heel korte termijn een voorbeeldbestek ter beschikking gesteld zodat de SHM's zelf een 'Design and Build'-procedure kunnen lanceren. Er is een nieuwe simulatietabel goedgekeurd die de SHM's de mogelijkheid geeft om 15 procent meer FS3 te lenen. Dat is nodig door de prijsstijgingen in de bouw. Ik heb innovatieve projecten mogelijk gemaakt die kunnen afwijken van deze simulatietabel en ontwerprichtlijnen. Ik zal de aankoop van woonmodules mogelijk maken om renovatieprojecten te versnellen. Dat is hier eerder al aan bod gekomen. Ik heb de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) gevraagd om de constructieve benadering overheidsopdrachten (CBO) twee keer per jaar te organiseren. Dat was een voorstel van de rondetafel die ik heb georganiseerd om de samenwerking tussen de SHM's, de sociale verhuurkantoren (SVK's) en de private sector nog te verbeteren. Verder heb ik het Steunpunt Wonen om twee onderzoeken gevraagd. Het eerste gaat over de doorlooptijden van projecten in de sociale huisvesting en de onderbenutting van de kredieten en het tweede gaat over de innovatie in de sociale woningbouw.

Daarnaast overweeg ik nog andere bijkomende maatregelen, zoals de verdere vereenvoudiging van de procedure voor de goedkeuring van sociale bouwprojecten,

onder andere op het vlak van de renovatietoets en de koppeling van de bouw en de infrastructuur. Ik zal de procedure voor de aankoop van bestaande woningen nog beter bekend maken. We hebben bij het Steunpunt Wonen een studie besteld om een systeem uit te werken voor een periodieke indexatie van de grondprijzen, maar ik overweeg om in afwachting de grondprijzplafonds in FS3 al sneller eenmalig te actualiseren om zo de aankoop van bestaande woningen beter mogelijk te maken.

Uw tweede en derde vraag zal ik samen beantwoorden. Ik schat dat er met de huidige budgetten en aan de huidige productie van de sector op het einde van dit jaar een budgetoverschot zal zijn van 1,5 miljard euro. Dat is een deel uit 2021, dat we dan verliezen en een deel van 2022 waaraan we nog niet begonnen zijn maar dat wel doorschuift naar volgend jaar.

Het blijft mijn bedoeling om in te zetten op een nieuw initiatief dat inzet op de uitbreiding van het aanbod aan betaalbare en kwalitatieve huurwoningen. Ik wil de middelen die niet besteed raken voor sociale huisvesting heroriënteren in de richting van instrumenten voor een uitbreiding van het aanbod aan betaalbare en kwalitatieve huurwoningen op de private huurmarkt. Enige tijd geleden heb ik daarover het debat opgestart met de coalitiepartners. We hebben daar al enkele keren over gesproken, maar ondertussen is daar de Oekraïncrisis tussengekomen, waardoor er meer aandacht gegaan is naar de opbouw van opvangcapaciteit. Het blijft wel mijn ambitie om daaraan verder te werken. Dat blijft dus zeker de bedoeling.

De voorzitter: De heer D'haeseleer heeft het woord.

Guy D'haeseleer (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw uitleg, voor de cijfers en voor alle projecten die u hebt opgesomd. Maar wat mij natuurlijk het meest interesseerde, was het overleg met uw coalitiepartners, omdat dat toch wel de angel was. Ik wil nogmaals verwijzen naar de toch wel stevige kritiek van CD&V-zijde op uw plannen. Dat was eigenlijk het voornaamste doel van mijn vraag en u maakt er zich van af met te zeggen 'we zijn al een paar keer in debat geweest met onze coalitiepartners maar door de Oekraïncrisis zijn we wat achterop geraakt. Maar we blijven verder werken.' Dat is uw antwoord op mijn vraag. Maar dat is natuurlijk de essentie van de zaak. Als u nog veel langer wacht, hoeft u niets meer op te starten en zijn de budgetten inderdaad verloren. Ik vrees, en verwacht, dat er helemaal geen akkoord komt met uw coalitiepartners en dat zij u dat waarschijnlijk ook niet gunnen, gezien de standpunten die ze hebben ingenomen in de plenaire vergadering. Aangezien ik u al een paar keer om de hete brij heen hoor draaien, denk ik dat er helemaal geen akkoord meer komt, zeker niet met CD&V, en dat we op het einde van het jaar dus zullen moeten concluderen dat er een heel pak geld gebruikt zal worden om de schuld van de Vlaamse Gemeenschap minder snel te laten oplopen. Ik denk dat we kunnen concluderen dat er helemaal geen akkoord is met uw CD&V-partners. Het antwoord op mijn vraag bewijst dat.

De voorzitter: De heer Veys heeft het woord.

Maxim Veys (Vooruit): Dank u voor uw antwoorden, minister. U somde een reeks maatregelen op. Ik denk dat het goed is dat u die maatregelen neemt. Ik mis daar wel nog cruciale maatregelen in. We zeggen hier al sinds het begin van deze legislatuur dat het tijd is om een noodprogramma op te starten. U schermt er vaak mee – en daar volg ik u wel in – dat de komst van Oekraïense vluchtelingen geen impact mag hebben op de reguliere, private huurmarkt. Maar het is net daarom, want dat was voorheen ook al een probleem. Het is dus nu wel het moment om door te zetten en effectief het verschil te maken op het terrein. Ik roep u nogmaals op om echt voor dat noodprogramma te kijken. Dat is essentieel. Over zes weken krijgen we nieuwe wachtlijstcijfers. Ik weet niet of die veel gedaald zullen zijn. Ik betwijfel het. Het is nochtans een actualisatiejaar.

Een tweede punt is het responsabiliseren van de gemeenten. Dat hoor ik ook niet in uw maatregelen. Ook daar roep ik u toe op. We hebben het hier vorige week nog gehad over het bindend sociaal objectief. Er zit geen stok achter de deur voor het Vlaamse sociale woningenbouwbeleid. Zolang dat er niet komt, zult u weinig verschil kunnen maken op het terrein.

De FS3-leningen worden te weinig toegewezen. Ik heb de cijfers hier onlangs opgevraagd. We zijn in 2022 nog minder aan het besteden dan in 2021. We zitten dus totaal niet op koers. We zitten nu aan 5 procent van die 2 miljard euro. Dan kunt u twee dingen doen. Ofwel kunt u kijken naar een ander voorstel, het voorstel rond bescheiden wonen of geconventioneerd huren, dat u toch al een maand of vier geleden hebt aangekondigd en waar in de coalitie nog over moet worden gebikkeld, als ik het goed begrijp. Maar de tijd dringt wel. U gaf zelf aan dat een deel van dat budget verloren dreigt te gaan. Maar dat hebt u ook in handen. Dat heb ik al van bij het begin gezegd, toen wij dit dossier op de agenda hebben gezet. Als u in het decreet de overdracht van de middelen naar x plus 2 in plaats van x plus 1 aanpast, gaan de middelen niet verloren. Dan gaan cruciale middelen voor sociale woningbouw, om het verschil te maken voor kwetsbare Vlamingen, niet verloren. U kunt dat doen.

Overweegt u dat te doen, als dat voorstel er niet komt en die onderhandelingen wat spaak lopen? De tijd dringt inderdaad. In die zin heeft de collega gelijk. Er is niet veel tijd meer dit jaar. Ik kan u enkel maar aanmanen om daar spoed achter te zetten. Gaat u dit jaar nog met uw voorstel komen? Of gaat u de termijn verlengen, zodat het geld niet verloren gaat, zodat de budgetten om de kwetsbare Vlamingen te helpen, niet verloren gaan?

De voorzitter: Mevrouw Smeyers heeft het woord.

Sarah Smeyers (N-VA): Minister, het zou inderdaad sneu zijn om die ongebruikte budgetten aan leningsmachtigingen verloren te laten gaan.

Mijnheer Veys, u stelt voor om het nog een jaar op te schuiven als men niet tot een akkoord komt, maar dan blijven de budgetten natuurlijk onbenut. Ik denk dat we er baat bij hebben om binnen de meerderheid – en dat is dan bij deze ook een oproep – te zoeken naar dat akkoord, om ze alsnog te kunnen aanwenden, veeleer dan te zeggen dat als we ze niet benutten we ze kwijt zijn en dat we daarom dat systeem dan nog maar met een jaar zullen verlengen. Daarmee helpen we het woonbeleid natuurlijk niet. Ik denk dat de initiële piste van de minister nog altijd de beste is om de middelen dan aan te wenden.

Mijnheer D'haeseleer, het debat in het parlement daarover is inderdaad gevoerd. En het is ook goed dat dat debat gevoerd is, maar ik denk dat de minister daar wel het juiste voorstel heeft gedaan, om de niet-bestede budgetten over te hevelen naar de private huurmarkt, waar ook nog veel mensen in woonnood zitten.

Minister, u sprak over de studie die u besteld had bij het Steunpunt Wonen. Dat is een studie met als doel om ook sneller bestaande woningen te kunnen aankopen. Het is een studie om een periodieke indexatie van de grondprijzen mogelijk te maken en de grondprijzplafonds eenmalig te actualiseren. Dat is allemaal ingewikkelde terminologie, maar de doelstelling is om bestaande woningen sneller te kunnen aankopen. Ook daar zal binnen de meerderheid nog steun moeten worden gevonden voor uw idee, als de studie eenmaal afgelopen is. Dat zijn dus al twee zaken waarvoor wij hopen op goodwill en goede inzichten van de coalitiepartners. Mijnheer D'haeseleer, we delen dus dezelfde bekommernis, maar ik denk dat uw conclusie dat het een dode mus zal zijn, iets te voorbarig is. Ik hoop alsnog op de juiste inzichten binnen deze meerderheid.

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: De ondersteuning in de zin van de aanmoediging en het opjagen of wat dan ook begrijp ik helemaal en neem ik voor lief, in die zin dat ik er ook van overtuigd ben. Ik heb ook gezegd dat het de ingesteldheid is van iedereen in de regering dat we sneller meer moeten gaan bouwen. Maar die bouwcapaciteit opdrijven – er is de hervorming die wij doen bij de woonmaatschappijen, maar er zijn ook nog een paar andere zaken richting de lokale besturen en dergelijke meer – is sowieso een werk van lange adem.

Het probleem van die onbenutte budgetten zal zich ook de komende jaren voordoen. Er wordt gezegd dat het dit jaar zal zijn en dat ik dan geen oplossing heb. Ik werk naar een oplossing op lange termijn. Als dat dit jaar niet is, gaan we volgend jaar met exact hetzelfde zitten. Het volledige bedrag van 2022 zal waarschijnlijk naar 2023 gaan. En in 2023 ligt er in onze meerjarenraming ook al een bedrag te wachten, dat is meestal rond de 900 miljoen euro. Volgend jaar zullen we dus opnieuw 900 miljoen euro plus de overschot van 2022 hebben. Elk jaar herhaalt zich dat opnieuw vanaf nu. Vorig jaar was eigenlijk het laatste jaar dat we het vorige nog uitgegeven gekregen hebben. Dus vanaf nu herhaalt dat probleem zich. Zolang we die capaciteit niet opgedreven hebben, blijven we daarmee zitten. Maar dat zal iets over een lange termijn zijn. Mijnheer Veys, ik begrijp ook wel de redenering van uw x plus 2, ik snap dat wel, maar dat helpt niets. Daar gaat het ook helemaal niet over, dat is het punt helemaal niet. Dat gaat alleen maar een excuus zijn in de toekomst om minder centen te voorzien, want er is toch een spaarpot. Het is toch geen verstandig beleid om daar een spaarpot van een paar miljard euro aan te leggen die niet aangesproken wordt? (*Opmerkingen van Maxim Veys*)

Ja, inderdaad. Maar daar staat natuurlijk een rentebetaling tegenover die we elk jaar moeten doen. Dat geld gaat de komende jaren niet uitgegeven worden, inderdaad. Druk het uit in rentesubsidies, dan blijven die staan en het is onverstandig van een overheid om dat te doen. Dat is wel uw spaarpot die daar staat. Dus in dat oppotten ga ik niet mee. We gaan niet naar x plus 2, x plus 1 is meer dan voldoende. Daar houd ik heel hard aan vast.

Ik heb nog twee zaken. We zijn nu die hervorming aan het doen. Vorig jaar werd er gezegd dat die hervorming in de sociale huisvestingssector ook al impact zou hebben op de bouwcapaciteit. Ik denk dat we ondertussen vanuit de sector bevestigd kregen dat dat eigenlijk maar beperkt was. Maar dit jaar weegt dat wel door, dan zit je echt met die hervorming: vennootschapsrechtelijke structuren die opgericht moeten worden of gesplitst of weet ik wat. Inderdaad, maar ik heb altijd gezegd dat we een pitstop moeten doen om nadien sneller te kunnen verdergaan. Wel, we zijn nu bezig aan die pitstop om nadien die capaciteit omhoog te krijgen. Dit jaar zal dat zich dus zeker aftekenen, dat zal ontegensprekelijk zo zijn.

Wat u zegt over Oekraïne, daar moet je wel mee opletten. Ik heb altijd gezegd: we proberen dat zo veel mogelijk te vermijden. Maar ik heb nooit gezegd dat we dat volledig gaan kunnen vermijden. Wat betreft de Oekraïne-crisis, zeker zoals die zich nu meer en meer aftekent, hebben we de laatste cijfers: het grootste deel van de mensen heeft geen opvangnood en gaat dus door het statuut dat men federaal heeft toegekend. Ze maken geen gebruik van de collectieve opvang die we voorzien. Dat betekent dat de overgrote meerderheid, al dan niet via vrienden of familie, doorstroomt naar de reguliere huizenmarkt. Ik denk dat ik het hier in de commissie al gezegd heb, maar heel die Oekraïne-crisis zal op de huizenmarkt zeer onzichtbaar zijn, omdat je niet direct ziet van waar het komt, maar het zal wel een heel voelbare crisis zijn. Onzichtbaar, maar heel voelbaar. Dat is van in het begin mijn grootste bezorgdheid geweest. Die discussie is gevoerd. Dat is door het statuut dat men onmiddellijk heeft toegekend. So be it, daar moeten we mee aan de slag. Maar dat maakt natuurlijk dat het onmogelijk is om die druk op de reguliere huizenmarkt volledig uit te schakelen. Dat gaat niet. Er is maar één iemand die dat kan, en daar hebben we niet zulke goede contacten mee: dat is Poetin.

Ik denk dat ik daarmee alles beantwoord heb. Dank u wel.

De voorzitter: De heer D'haeseleer heeft het woord.

Guy D'haeseleer (Vlaams Belang): Mevrouw Smeyers zegt mij dat dit nog geen dode mus zal zijn. Maar de mus ligt toch wel op sterven, ze ligt toch al een tijdje in coma. Ik weet ook wel dat het als minister niet gemakkelijk is om toe te geven dat over iets dat met veel bombarie werd aangekondigd, geen consensus zal komen met CD&V. Ik hoop dat u mij de komende maanden zult kunnen verrassen, maar ik vrees er een beetje voor als ik mevrouw Smeyers hoor smeken om goodwill bij de coalitiepartners, vooral CD&V. Dan denk ik dat dat eigenlijk een hopeloze kreet is die duidelijk maakt dat er niets van in huis komt, zeker gezien het feit dat het jaar ook al zo ver gevorderd is.

Ik zou het toch wel betreuren, want iedereen beseft dat de Vlaamse Regering uiteraard geen middelen te veel heeft. Wat u niet opgebruikt voor sociale woningen, zal uiteraard in de kas voor algemene middelen terechtkomen. Daar zult u dan als minister van Begroting – het andere petje dat u draagt – blij over zijn. Maar het is toch wel sneu voor die 173.000 wachtenden op een sociale woning die dan voor een groot stuk in de kou zullen blijven staan en die inderdaad geen boodschap hebben aan het feit dat budgetten worden overgedragen. Budgetten moeten worden uitgegeven. Er moeten sociale woningen gebouwd worden. Er moeten zo weinig mogelijk budgetten overgedragen worden. Ik denk dat dit in ieder geval toch een smet is op het beleid inzake sociale woningen, zeker gezien de crisis op de woningmarkt in het algemeen en binnen de sociale sector in het bijzonder.

Ik zal het in het vervolg via een schriftelijke vraag blijven opvolgen, want ik krijg altijd hetzelfde antwoord van u, minister, als het gaat over een consensus met CD&V – die trouwens vandaag ook heel stil is, maar goed, dat zal ook wel zijn redenen hebben. We zullen het in ieder geval verder opvolgen en hopen dat er niet te veel miljarden verloren gaan voor de sociale woningsector. Ik dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Vera Jans aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de concrete verdere aanpak van de studentenhuysvesting – 2760 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): Minister, collega's, tijdens de plenaire zitting van woensdag 27 april hebben we een debat gevoerd over de betaalbaarheid van studentenhuysvesting. De problematiek van de te dure studentenkamers, maar ook de aanbevelingen die ons daarover werden overgemaakt vanuit de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), waren daartoe toen de aanleiding. Op de actuele vragen van mezelf en van heel wat collega's gaf u aan dat u de bezorgdheden zeker deelt, dat u ook al enkele initiatieven ter zake nam en dat u de betrokken actoren wou samenbrengen. Intussen vernam ik, bij het indienen van deze vraag, van VVS dat u niet bij de pakken bent blijven zitten en dat u heel snel het initiatief hebt genomen om hen uit te nodigen om met u in gesprek te gaan over betaalbare studentenhuysvesting. Vervolgens werd daarover ook positief gecommuniceerd, door u, maar ook door de studenten zelf, denk ik.

Graag had ik u daarom de volgende vragen hierover gesteld. Wat was het resultaat of de conclusie die u kunt trekken uit dit gesprek tussen u, uw kabinet en VVS over betaalbare studentenhuysvesting?

Heel belangrijk, hoe zult u verder opvolging geven aan dat overleg? Welke vervolgspraken werden ter zake gemaakt?

Werd er reeds een overleg gepland met de andere betrokken actoren? Kunt u expliciteren over welke actoren het dan precies gaat? Worden bijvoorbeeld de relevante toekomstige woonmaatschappijen of sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's), waarmee ik die bedoel die actief zijn in een studentenstad, ook betrokken om na te gaan wat hun eventuele meerwaarde zou kunnen zijn?

Wanneer is de volgende vergadering van het Overlegplatform Private Huur gepland? Hoe ziet u de rol van dat platform verder evolueren?

Ten slotte, wat kunt u vertellen over de reeds gemaakte afspraken met en binnen het Overlegplatform Private Huur?

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: Mevrouw Jans, dank u wel voor uw vraag.

VVS heeft in dat gesprek vooral uiting gegeven aan haar bezorgdheden inzake het aanbod aan betaalbare en kwalitatieve studentenhuisvesting. Ze gebruikten hierbij hun actieplan, dat ze eveneens in de pers hebben voorgesteld als leidraad. We hebben die diverse zaken overlopen en bediscussieerd. Dat waren een 25-tal voorstellen. We hebben daar dus onze tijd voor genomen.

Ondertussen is de uitnodiging verstuurd naar vertegenwoordigers van de betrokken studentensteden, hogeronderwijsinstellingen en studentenvertegenwoordigers. Het overleg zal eind juni plaatsvinden.

De sociale woonactoren worden niet betrokken in deze thematiek. Ik weet dat dat al even een vraag is van u, en ook van hen, trouwens. De maatschappelijke opdracht die decretaal is toebedeeld aan SHM's en woonmaatschappijen, voorziet ook enkel in taken die rechtstreeks verband houden met sociale huisvestingsprojecten. De uitdagingen waarvoor die actoren momenteel staan, zijn mijns inziens van die aard dat een uitbreiding van hun opdrachten op dit moment niet aan de orde is. Hun kerntaak is dermate belangrijk. Ik wil daarover gerust de discussie eens voeren met jullie. Ik begrijp de vraag die zij stellen zeer goed. Die studentenhuisvestingsmarkt is immers natuurlijk een heel rendabele markt. Gisteren was er nog een artikel daarover. Dat is daar uitdrukkelijk in bevestigd. Dat is een zeer winstgevende markt. Ik begrijp dan ook dat zij als actor zeggen dat ze kennis en knowhow hebben inzake bouwprojecten en dergelijke meer, en dat dat voor hen een extra inkomstenbron zou zijn. Ongetwijfeld zou dat dan ook wel goed worden besteed richting sociale woningen. Daar twijfel ik niet aan. Wij subsidiëren die sector echter. Gaan wij subsidies geven om toe te treden tot een bijzonder rendabele markt? Ik vind niet dat overheidsgeld daarvoor moet worden gebruikt. Maar ik hoor graag andere meningen, mochten die er zijn.

We zijn er ook allemaal van overtuigd dat er in de sociale huisvestingssector vandaag wel een paar andere uitdagingen klaarliggen. Daarover zijn er hier zowat wekelijks heel terechte vragen en bezorgdheden. Je kan één werkuur maar besteden aan een van de twee. Dan denk ik dat de kerntaak, de prioritaire taak van SHM's voorzien in sociale woningen is. Opnieuw, als daar andere ideeën over zijn, als men vindt dat we dat moeten bekijken, dan hoor ik dat graag.

Ik verwijs ook naar de gronden en dergelijke meer die zij eventueel hebben. Stel u voor dat een SHM in een bepaalde studentenstad grond heeft liggen en daar studentenhuisvesting zou gaan ontwikkelen. Ik weet niet of daar veel steun voor zou zijn. Zou dat door iedereen in dank worden afgenomen? Het is mijn overtuiging dat daar prioritair, in de eerste plaats moet worden gekeken naar het zetten van

sociale huisvesting. Dat kan evengoed in samenwerking zijn, dat kan gemengd zijn, afhankelijk van het concrete geval. Daar ben ik het allemaal mee eens.

Ik kom tot een laatste punt. We krijgen regelmatig vanuit deze commissie de vraag over de hervorming die we doorvoeren. Ik heb altijd zeer duidelijk gezegd dat ik maar al te goed besef welke druk dat legt op die sector. Ik ontken dat niet. De heer Veys heeft het daarnet nog gehad over het gebruik van de middelen. Ik besef dat die druk er is en dat het daar een effect op heeft. We krijgen ook het signaal dat het personeel aan zijn limiet zit en dat er onzekerheid heerst. Ik heb daar heel veel begrip voor. Maar tegelijk krijg ik te horen dat ze zich ook graag zouden willen bezighouden met een andere taak, die helemaal niets te maken heeft met die onmiddellijke kerntaak. Dat vind ik een heel vreemd signaal. Nogmaals, eerlijk waar en oprecht: spreek mij gerust tegen, ik hoor graag hoe jullie daarover denken.

Ik kom tot de vragen vijf en zes. De rol van het Overlegplatform Private Huur is om de studentensteden en onderwijsinstellingen samen te brengen en zo te zorgen voor kennisdeling, informatie-uitwisseling en het uitwerken van oplossingen voor eventuele problemen waarmee studentensteden worden geconfronteerd.

De aandachtspunten die in het Overlegplatform Private Huur-Studentenhuisvesting worden aangekaart, worden meegenomen in de evaluatie van het Vlaams Woninghuurdecreet op het einde van de legislatuur. Het overlegplatform komt minstens tweemaal in het jaar samen. Het volgende Overlegplatform Private Huur-Studentenhuisvesting zal in het najaar plaatsvinden.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoorden.

VVS heeft haar bezorgdheden inderdaad ruim kunnen uiten in het overleg. Wij delen die bezorgdheden en zijn echt bang dat studeren stilaan een luxeproduct zal worden. U zegt dat de markt rendabel is. Wel, die is vooral rendabel omdat alles wat er vandaag bij komt, luxestudio's zijn, met alles erop en eraan, boven de 500, 600, 700, 800 à 900 euro. Dat is niet meer weggelegd voor een gewoon gezin. En dan ontstaat het probleem dat we twee stromen krijgen: een groep mensen die kunnen gaan studeren en een groep mensen die ofwel moet kiezen voor een andere studierichting omdat die kortbij huis is, of misschien het geluk heeft een studierichting kortbij huis te vinden, want je kunt niet overal alles studeren.

We hebben het vaak over die SHM's. Ik vind het een heel vreemde vraag. Ik zou inderdaad zeggen: nodig hen uit om te ontdekken wat hun meerwaarde zou kunnen zijn. Betrek hen bij het overleg, aangezien we toch gaan nadenken samen met studentensteden, onderwijsinstellingen, SHM's, om te zien hoe hun expertise, hun ervaring en knowhow een bijdrage kunnen leveren.

Het vreemde is dat ik u dat vraag, dat zij u dat ook vragen en dat ze zelfs niet aan tafel kunnen komen zitten. Ik vind dat jammer. Het argument is dat die markt heel rendabel is. Maar dat hoeft natuurlijk niet. De markt is op dit moment rendabel voor de investeerders, de privé-investeerders die zich enten op een bepaald segment waar die rendabiliteit gegarandeerd is. Ik denk dat er een ongelooflijk grote kans is weggelegd voor een ander aanbod dat misschien wat minder rendabel is, wat bescheidener en socialer is en dat tegemoetkomt aan studenten die anders niet kunnen voortstuderen. Misschien zijn er studenten die nu in een sociale woning wonen en die daar door te gaan studeren straks geen beroep meer op hoeven te doen.

Ik vind het dus een kans, maar we laten die jammer genoeg liggen. En dit is geen theoretische denkoefening, want op het terrein zijn er op dit moment onderwijsinstellingen die hotels huren. Ik vind dat geen goede besteding van overheidsgeld.

Let op, ik vind het belangrijk dat ze dat doen om onderwijskansen te bieden, maar ik denk dat we dat efficiënter moeten kunnen doen dan door hotels te huren.

Ik weet zeker dat, door onderwijsvoorzieningen samen te brengen, door mensen die gronden ter beschikking hebben, samen te brengen met bijvoorbeeld SHM's, er pistes zouden kunnen ontstaan die echt wel zinvol zijn. Misschien zijn die dan niet hyperrendabel, maar komen ze wel tegemoet aan een vraag, aan een groep die vandaag achter het net vist en niet aan de bak komt. Als je vandaag nog een kot nodig heb voor volgend jaar en je beschikt over een normaal budget, ben je eraan voor de moeite. Ik vind dat we daar rekening mee moeten houden.

Ik ben de laatste om te zeggen dat het allemaal de taak van de overheid moet zijn. Er is een markt die speelt en voor elke portefeuille mag er een aanbod zijn. Maar we moeten echt inzetten op de betaalbare studentenkoten, zodat die diversiteit blijft. En als de SHM's een partner zouden kunnen zijn, vind ik het jammer dat ze niet kunnen uitleggen wat hun eventuele meerwaarde zou kunnen zijn. Want ik denk dat er altijd wel goede zaken naar voren komen uit dialoog en gesprek.

En uiteindelijk gaat het hier over studenten die op zoek zijn naar een manier om te kunnen voortstuderen, studenten waar dat thuis niet mogelijk is. Dat bestaat, we hebben dat gezien met corona. Ik zit ook in andere commissies, waar we daar vele voorbeelden van kennen. Net voor die mensen is studeren misschien nog crucialer dan voor eender wie.

Daarom vind ik het alleszins zeer goed dat u alle actoren al meteen hebt samengebracht om eind juni samen te zitten en dat u het Overlegplatform Private Huur actief blijft betrekken. Maar ik hoop dat u ook oog blijft hebben voor een eventuele meerwaarde die sociale huisvesters kunnen bieden, net omdat het sociale stukje momenteel wat te veel ontbreekt in de studentenhuisvesting.

De voorzitter: De heer Veys heeft het woord.

Maxim Veys (Vooruit): Minister, ik hoor u graag zeggen dat sociale woningbouw een prioritaire overheidstaak is. Het is goed dat dat hier nogmaals bevestigd wordt. U verwijst ernaar dat die markt zeer rendabel is, maar het is natuurlijk wel de overheid die de regels van de markt bepaalt. U wilt toch een goede markt, een markt waar betaalbaarheid nagestreefd wordt. Dat is een doelstelling van het Vlaams woonbeleid op lange termijn. Daarvoor is er natuurlijk actie nodig. Ik volg collega Jans niet, ik denk niet dat de oplossing er via de SHM's is. Voor de Vooruitfractie is het essentieel dat de overheid, de hogeronderwijsinstellingen ook hun verantwoordelijkheid nemen voor de huisvesting.

Onlangs heb ik nog een overleg gehad met VVS. Minister, ik heb begrepen dat u en minister Somers hen ook ontvangen hebben. Ze gaven aan dat er voor beursstudenten – dat is met permissie gezegd ongeveer de inkomenscategorie die recht heeft op sociaal wonen – minder problemen zijn. Voor het absolute luxesegment – waarbij ik toch wel wat verbaasd ben van de faciliteiten van sommige luxekoten – is er ook geen probleem, maar wel voor de lagere middenklasse, de groep die het moeilijk heeft om een woning te kopen, de groep waar u voor opkomt. In uw voorstel rond de geconventioneerde huur verwees u naar een student die net afstudeert en weinig verdient. Dat gaat over die groep, maar nu wat vroeger in het levensstadium, wanneer die studeert.

Ik heb nog wat concrete vragen rond dat overleg met VVS. Zij hadden ook een grondig uitgewerkt document met 25 aanbevelingen. Ik las daar onder meer over correspondentietesten. Minister, ik weet dat we daarmee beter naar minister Somers gaan dan naar u. Ziet u daar brood in? Gaat u met minister Weyts spreken over het 'single point of contact' bij de instellingen? Zijn er zaken waarmee u aan de slag kunt, wilt en zult gaan? Wanneer kunnen we daar bijkomende maatregelen verwachten?

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: Collega Veys, u begrijpt wel dat het moeilijk is om op elk punt mijn mening nu te geven met die vragen. We gaan natuurlijk eerst het overleg doorlopen, dat lijkt me logisch. Ik heb zojuist één element nog niet aangegeven: we zitten ook een beetje met een corona-effect. Zeer veel studenten hebben heel lang thuisgezeten. Dat heeft invloed op de vraag. Dat is het signaal dat we krijgen. Men zag dat die marge kleiner en kleiner werd, maar plots is die heel klein geworden door een veel hogere vraag na corona.

Mevrouw Jans, u had de vraag of die rendabel zijn. Dat is natuurlijk een kwestie van vraag en aanbod. Je kunt altijd focussen op één probleem en dat dan alleen zien, maar daarnaast niet meer kijken. Het is niet toevallig dat in Leuven ook de huizenprijzen het duurste zijn van heel Vlaanderen. Dat is niet toevallig. Dat hangt samen met het feit dat je een beperkte oppervlakte hebt met ook eengezinswoningen. In Leuven, Gent en Antwerpen werden trouwens ook maatregelen genomen dat eengezinswoningen niet meer gebruikt mogen worden voor studenten-huisvesting. Dat zijn maatregelen die erop wijzen dat men daar inderdaad met een tekort aan aanbod zit bij beide zijden, zowel de particuliere woningmarkt als de studentenkamers.

Het idee van sociale studentenkoten bestaat vandaag al. Daar heeft de heer Veys inderdaad op gewezen. Toen ik zelf in Leuven zat, heeft men op een moment vlakbij de Alma aan de Parkstraat ettelijke honderden studentenkamers gebouwd. Dit gebeurde door de KU Leuven zelf, of toch iets dat uitging van de KU Leuven. Daar kon je alleen maar een kot huren als je kon voorleggen dat je zelf afhankelijk was van een uitkering of uw ouders een belastingbrief met een maximuminkomen konden voorleggen. Dat systeem bestaat dus. Als ik me niet vergis, heb ik gisteren in een artikel in Het Laatste Nieuws (HLN) gelezen dat ze er 5500 hebben in Leuven – ik ben niet zeker over het aantal. Het gaat over enkele duizenden die ze al hebben. Dat aanbod bestaat zowel in Leuven, Gent als Antwerpen. De tekorten in de verschillende steden zijn ook heel verschillend.

Mijnheer Veys, ik denk dat ik gezegd heb dat het een kerntaak van de sociale huisvestingssector is. Het maakt nog niet veel uit. Het is de sector die natuurlijk afhangt van de overheid.

Ik ben niet helemaal zeker, mijnheer Veys, maar ik denk dat studiebeurzen een pak ruimer zijn dan de inkomensvoorwaarden voor sociale woningen. Je hebt trouwens beursstudenten en bijna-beursstudenten. Ik weet het niet zeker, maar ik denk dat die wel ruimer zijn.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): Minister, bedankt voor uw bijkomende replieken.

Het is inderdaad een debat met veel facetten. De woonmarkt is niet evident. Dat ontdekken we hier week na week. Het gaat hier niet enkel over rendabiliteit, de markt en de kerntaken. Het gaat hier ook over ambitieuze jonge mensen uit minder evidente thuissituaties waarbij ik het belangrijk vind dat voor hen studeren geen luxeproduct wordt, maar dat zij ook alle kansen krijgen om als het nodig is een kot te vinden en op kot te gaan en hun toekomst op de best mogelijke manier uit te bouwen. We gaan daar zeker later samen nog van gedachten over wisselen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Vera Jans aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de mogelijkheden om sociale woningen te realiseren in private ontwikkelingen
– 2761 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): In het Grond- en Pandendecreet was aanvankelijk een sociale last opgenomen. Daarmee werden projectontwikkelingen van een bepaalde grootte verplicht een aandeel sociale woningen te bouwen. Het ging over verkavelingen vanaf tien loten, groepswoningbouw vanaf tien woongelegenheden en appartementsgebouwen vanaf vijftig appartementen.

De sociale last was 10 tot 20 procent op private gronden en 20 tot 40 procent op publieke gronden. In ruil daarvoor waren er een aantal compensaties in de vorm van lagere registratierechten, lagere btw, infrastructuursubsidies, overnamegaranties, belastingverminderingen en andere.

Omdat die steun niet was aangemeld bij de Europese Commissie, oordeelde het Grondwettelijk Hof in 2013 dat het om illegale staatssteun ging. Die werd bijgevolg vernietigd. Omdat die steun wegviel, werd de sociale last bovendien als een te verre gaande inmenging beschouwd op het vrij verkeer van kapitaal en het eigendomsrecht. Niet alleen de steunmaatregelen verdwenen dus, maar ook de sociale last op zich.

Belangrijk is evenwel dat de sociale last niet vernietigd werd vanwege het principe, maar omdat de last disproportioneel groot was zonder de nodige steunmaatregelen. De toenmalige minister van Wonen, Freya Van den Bossche, en van Ruimtelijke Ordening, Philippe Muyters, hebben daarop een omzendbrief uitgevaardigd met de mogelijkheden om sociaal wonen in ruimtelijke uitvoeringsplannen te verankeren. Naast de voorwaarden waarmee men rekening dient te houden om verplichtingen te verankeren via het ruimtelijk instrumentarium, worden ook nog een heel aantal manieren geformuleerd om sociaal wonen door private actoren te realiseren.

De voorwaarden die worden overlopen in de omzendbrief om sociaal wonen te verankeren, zijn gebiedsspecificiteit, evenredigheid en rechtszekerheid. Wat betreft de evenredigheid is het belangrijk dat onder meer de inspanningen en resterende mogelijkheden van de lokale besturen zelf mee bepalen of een verplichting evenredig zou zijn of niet, bijvoorbeeld het aandeel onbebouwde percelen dat in handen is van de gemeente of de sociale woonactor zelf. Het register voor onbebouwde percelen (ROP), zoals vermeld in het Grond- en Pandendecreet, zou daarbij een interessante bron van informatie kunnen zijn. Veel gemeenten hebben zo'n register, al zijn ze niet allemaal actueel.

Minister, uit eerdere parlementaire vragen en antwoorden blijkt echter dat de onderverdeling niet toelaat om de status van de eigenaar onder te verdelen in privaat of publiek en semipubliek. Het is net dat onderscheid dat relevant of interessant zou kunnen zijn om het potentieel van de gemeente in te schatten om op eigen gronden al dan niet nog sociale woningen te laten ontwikkelen.

Bent u van mening dat het huidige juridisch en ondersteunend kader voor gemeenten om sociale woningen te verplichten in private ontwikkelingen, voldoende duidelijk en rechtszeker is? Zo nee, bent u van plan maatregelen te nemen om zulke initiatieven voor de lokale besturen te vergemakkelijken?

Beschikt u over cijfers of goede voorbeelden van lokale besturen die erin slagen om zulke verplichtingen op te nemen en te realiseren?

In hoeverre kunt u inschatten of alle lokale besturen optimaal geïnformeerd zijn over de mogelijkheden waarover het lokale bestuur beschikt tot het verplichten van sociale woningen in private projecten?

Minister Demir antwoordde in antwoord op schriftelijke vragen dat het Departement Omgeving samen met het Departement Financiën en Begroting aan het bekijken is of de eigendomsstatus volgens de privacywetgeving publiek mag worden gemaakt. Is daar ondertussen duidelijkheid over? Op welke manier zou de categorie of de bekendmaking van die indeling de privacywetgeving schenden?

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: Wat betreft de eerste vraag: de omzendbrief-Muyters-Van den Bossche 'Mogelijkheden om sociaal wonen in ruimtelijke uitvoeringsplannen te verankeren' vormt nog steeds een degelijke basis en biedt de gemeenten al goede handvaten om private partners te betrekken bij de realisatie van het sociaal woonaanbod. Maar omdat toch nog heel wat onduidelijkheid bestond bij gemeenten over de mogelijkheden om sociale lasten op te leggen, zijn mijn diensten bezig om rond dit thema een handleiding op te maken. Die handleiding wil vooral handvaten en goede voorbeelden aanreiken aan gemeenten, om samen met private partners een sociaal woonaanbod te realiseren. Ik denk dat dat wel degelijk iets is wat we nog wat meer ingang moeten laten vinden bij de lokale besturen.

Wat betreft uw tweede vraag: ik heb geen zicht op het precieze aantal, maar ik weet wel dat een aantal gemeenten verplichtingen opleggen. Ik geef u niet toevallig de stad Sint-Niklaas als voorbeeld, die in een stedenbouwkundige verordening inzake verkavelingen bepaalt dat in elke verkaveling van 0,5 hectare of meer, minstens 25 procent van de oppervlakte moet worden voorbehouden voor sociale woningbouw. De gemeente Londerzeel wil via een gemeentelijk reglement rond sociaal wonen een projectlast opleggen aan grote projectontwikkelingen van meer dan 0,5 hectare. De financiële projectlast komt hier terecht in een gemeentelijk grondfonds voor betaalbaar wonen, dat enkel en alleen kan worden aangewend voor het realiseren van toekomstige gemeentelijke woonprojecten die kaderen binnen het bindend sociaal objectief (BSO).

Voor uw derde vraag verwijs ik opnieuw naar de handleiding in opmaak. De krachtlijnen van deze handleiding zullen worden uiteengezet op een sessie tijdens de Dag van het Lokale Woonbeleid op 23 juni 2022. Gemeenten mogen gratis deelnemen aan deze sessie. Daarna wordt de handleiding verspreid naar de gemeenten via de nieuwsbrief van het agentschap Wonen-Vlaanderen voor de gemeenten en op de website gezet van Wonen-Vlaanderen.

Dan is er uw laatste vraag. Ik heb me geïnformeerd en bij de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) wordt enkel en alleen een onderscheid gemaakt tussen natuurlijke personen en rechtspersonen. Een verdere opsplitsing naar publieke of private eigendom wordt niet geregistreerd. In alle eerlijkheid moet ik wel toegeven dat ik u hier waarschijnlijk maar een half antwoord mee bied, want volgens mij weet elke gemeente, elk lokaal bestuur, van zichzelf wel wat zij in eigendom hebben. Alleen al via de openbaarheid van bestuur zou u daaraan moeten kunnen geraken. Dat is uw vraag: wat is nog in publieke eigendom? Via die weg moet dus zeker te ontsluiten zijn wat een gemeente – en ook het autonoom gemeentebedrijf (AG) of het OCMW eventueel – precies in handen hebben. Dat lijkt me maar logisch. In die zin moet dat dus zeker te achterhalen zijn. Ik heb dus alleen maar gekeken bij mijn instrumenten, bij VLA-BEL, en daar maken we alleen het onderscheid tussen natuurlijke en rechtspersonen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): Ik vind het buitengewoon positief, minister, dat u de lokale besturen wilt helpen en bijstaan om, wanneer de goede wil er is, hen te stimuleren

of te versterken wanneer ze in een onderhandeling gaan met private ontwikkelaars, om ervoor te zorgen dat er meer sociale woningen komen. De voorbeelden van Sint-Niklaas en Londerzeel zijn dan ook echt wel knappe voorbeelden.

Onze lokale besturen verschillen enorm, op alle vlakken. Ik kan me inbeelden dat de juridische dienst van de stad Gent niet te vergelijken is met de juridische dienst van een kleine, vaak plattelandsgemeente. De juridische dienst bestaat daar vaak uit één voltijdse medewerker, die ook nog ombudsman is of dergelijke. Dan is het soms niet evident om met grote ontwikkelaars in overleg te gaan, daar iets af te dwingen en te weten wat de juridische gronden allemaal zijn. De huidige omzendbrief biedt daarvoor mogelijkheden en een heel aantal gemeenten gaan er positief mee om. Ik vind het een absolute meerwaarde dat u specifiek daarvoor een handleiding aan het ontwikkelen bent en die ook op een heel toegankelijke manier tot bij de lokale besturen brengt. Lokale besturen die niet aanwezig zijn op 23 juni, krijgen die ook overgemaakt. Ik denk dat het een heel goede stap is om ervoor te zorgen dat die gemeenten die er werk van willen maken, versterkt worden.

De voorzitter: De heer Veys heeft het woord.

Maxim Veys (Vooruit): Voorzitter, ik wil even terugkeren naar de totstandkoming van het Grond- en Pandendecreet. Er is toen een bepaling geschorst en die werd hernomen. Eén daarvan was de invoering van een bescheiden last.

We hebben sociale woningen, mensen hebben daar recht op – of komen in aanmerking, zo u wilt – tot een bepaald inkomensniveau. Bescheiden wonen zit daar net iets boven. In januari, toen u uw voorstel deed – zei u dat het bescheiden wonen een van uw pistes was.

Ik heb nu onlangs een schriftelijke vraag gesteld en tot mijn ontsteltenis – de doelstelling was om tussen 2013 en 2023 zesduizend bescheiden huurwoningen te bouwen – wordt dat niet gemonitord. Hoe komt dat? Hebt u plannen om dat te gaan monitoren? Als minister van Wonen moet u toch zicht hebben op het aantal bescheiden woningen die erbij komen? Zijn er plannen om voor die bepaling binnen het Grond- en Pandendecreet de indicatoren aan te passen om dat wel op te volgen? Dat lijkt me essentieel. Mijn vragen gaan over het aantal private woningen die erbij komen. Op mijn schriftelijke vraag hebt u geantwoord dat De Ark in Turnhout er enkele gebouwd heeft. Hebt u zicht op het aantal bescheiden woningen dat er is bij gekomen in Vlaanderen in de afgelopen tien jaar? Ik heb u daar een vraag over gesteld, uw administratie weet het niet, maar zijn er plannen om dat wel te weten?

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: Mevrouw Jans, ik ben het helemaal met u eens: voor de lokale besturen is dat soms moeilijk, en zelfs een meer dan gemiddeld lokaal bestuur heeft het er moeilijk mee; ik verwijs naar mijn eigen gemeente. Ik ben het daar dus helemaal eens mee en we bieden de nodige ondersteuning.

Mijnheer Veys, ik weet dat het vanuit de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) heel weinig was, ergens in de 30 woningen. U verwijst terecht naar De Ark. Ik weet niet of er nog waren, ik zit met 34 in mijn hoofd.

Die monitoring voor de privé zou ik moeten nagaan. Als u al het antwoord hebt gekregen dat we dat niet bijhouden, dan zal dat zo zijn. Voor zover ik weet is de bescheiden woning een specifiek systeem voor de SHM's. Goed, ik moet u het antwoord daarop schuldig blijven. Als we daar later nog eens op terugkomen, is dat zeker geen probleem.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Vera Jans aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de garantie op kwaliteitsvolle studentenhuisvesting – 2762 (2021-2022)

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): Momenteel hanteren quasi alle Vlaamse hogeronderwijsinstellingen een eigen kotlabel dat ouders en natuurlijk ook studenten moet helpen in de zoektocht naar een kwaliteitsvol kot. In Leuven bijvoorbeeld kennen we de groene en blauwe K's die aan de gevels hangen. Die kotlabels maken duidelijk dat de kamers waarin de studenten terechtkomen voldoen aan de kwaliteitsvereisten. Dat is een goede zaak, want je wilt natuurlijk geen contract aangaan voor een kot waarvan je naderhand merkt dat de kwaliteit niet is wat ze leek te zijn.

Minister, eerder communiceerde u al dat u concrete plannen hebt voor een uniform Vlaams kotlabel. Dat is ook een van de vragen van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). Zij beklemtonen ook dat een degelijke handhaving en controle belangrijk zijn.

Ik denk dat een algemeen, uniform, Vlaams kotlabel past binnen een beleid dat streeft naar kwaliteitsvolle studentenhuisvesting. Anderzijds mag het niet beletten dat de hogeronderwijsinstellingen, in nauwe samenwerking met hun lokale bestuur, ook hun eigen toevoegingen kunnen doen gelet op de lokale gevoeligheden. Misschien moet enige flexibiliteit hierin mogelijk zijn.

Daarover stel ik u graag de volgende vragen.

Op het Overlegplatform Private Huur-Studentenhuisvesting werd afgesproken dat er werk zou worden gemaakt van dat uniforme kwaliteitslabel. Is het plan van aanpak reeds in opmaak? Wat is de stand van zaken hierin?

Minister, ik ben benieuwd welke instanties en diensten u wenst te betrekken bij de ontwikkeling van dat nieuw uniform kotlabel. Verschillende studentensteden hebben namelijk al hun eigen label, waarschijnlijk met hun eigen principes en eigen achtergrond. Als we iets uniforms willen ontwikkelen, denk ik dat het vooral van belang is om naar het algemeen belang te kijken, zodat iedereen in de toekomst gemakkelijk en snel ziet dat het een goed kot is dat voldoende kwaliteit biedt.

Ik maak nog een zijsprongetje. Hoe staat u tegenover de bouw van studentendorpen buiten de stadskern met ondersteuning van de Vlaamse overheid? Dat was namelijk een van de voorstellen die nogal prominent naar voren werd geschoven. Ik ben benieuwd naar uw inschatting ter zake.

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: Dank u wel voor uw vraag, mevrouw Jans. Ik zal kort antwoorden. Ik verwijs ten eerste naar de eerdere vraag om uitleg hierover, waarin ik aangaf dat we de verschillende betrokken actoren zullen uitnodigen eind juni. Ook dit zal daar aan bod komen.

Het traject met betrekking tot het uniformiseren van de kotlabels wordt opgestart na de zomervakantie. Daarin zal onderzocht worden hoe een kotlabel kan worden opgesteld en onder welke modaliteiten.

Ik denk dat het antwoord op uw laatste vraag al duidelijk was. De bouw van studentendorpen buiten de stadskern is in hoofdzaak de bevoegdheid van het ruimtelijk

beleid – van Omgeving dus – waarvoor ik als minister van Wonen niet bevoegd ben. Het behoort ook bij uitstek tot de taak en de autonomie van de studentensteden zelf om, op basis van de lokale context en de specifieke stedelijke noden, dergelijke beslissingen al dan niet te nemen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): Dank u wel, minister, voor uw inderdaad korte maar duidelijke antwoord. Ik zal dan met mijn vragen over de studentendorpen misschien eens aankloppen bij uw collega, om na te gaan hoe men daar vanuit ruimtelijk oogpunt naar kijkt en wat de mogelijke voor- en nadelen zijn.

Ik heb nog een bijkomende vraag. U gaat eind juni samenzitten met de betrokken actoren en zult het proces opstarten na de zomervakantie. Hebt u al een bepaald academiejaar voor ogen waarin u het nieuwe, uniforme kotlabel wenst te introduceren?

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: Ik begrijp de parlementaire truc om een datum te krijgen. *(Opmerkingen van Vera Jans)*

Ik kan wel een inspanningsverbintenis aangaan, maar een resultaatsverbintenis ligt wat moeilijker. We zullen zien. Het zal ook wat afhangen van dat overleg, waarbij we een timing zullen opstellen. Ik neem aan dat u daar dan nog eens een vraag om uitleg over stelt – met graagte, trouwens. Dan zullen we misschien wat meer zicht hebben op de timing. Maar ik kan u daar nu geen correct antwoord op geven.

Vera Jans (CD&V): Ik dank u voor uw antwoord, minister.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.